

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 277/2018
06.03.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Дашића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 628/17 од 13.11.2017. године и Вишег суда у Суботици Кж1 178/17 од 27.12.2017. године, у седници већа одржаној дана 06.03.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Дашића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 628/17 од 13.11.2017. године и Вишег суда у Суботици Кж1 178/17 од 27.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 628/17 од 13.11.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ за које је осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року, суд ће исту заменити казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одреди један дан казне затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка износ од 19.984,00 динара све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и да оштећеном ББ плати трошкове заступања путем пуномоћника, о чему ће суд одлучити накнадно, посебним решењем, док је оштећени ББ упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 178/17 од 27.12.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Дашића, и пресуда Основног суда у Суботици К 628/17 од 13.11.2017. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Дашић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП у вези члана 460. ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Дашића, је недозвољен.

Као разлог за подношење захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, наводи повреду закона у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, коју не опредељује навођењем конкретне повреде одредаба ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП, а из образложења захтева и навода да су нижестепени судови учинили повреду закона закључком да је окривљени критичном приликом нанео лаку телесну повреду оштећеном, истицањем да ножем – брицом окривљени није могао нанети оштећеном лаку телесну повреду у виду раздерно-нагњечне ране левог лакта величине 0,5цм, да постоји противречност између дијагнозе повреде оштећеног дате од стране лекара коју описују као раздерно-нагњечну рану и исказа оштећеног који тврди да је ову повреду задобио убодом ножем, а да нижестепени судови у начелу прихватају налаз вештака др Милана Симића, а који је навео да је раздерно-нагњечна рана настала убодом ножем – брицом те да затворена брица не представља средство подобно да тело телесно повреди, по оцени Врховног касационог суда произилази да означене правноснажне пресуде, позивајући се на повреду закона, у суштини оспорава због чињеничног стања утврђеног првостепеном, а потврђеног другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како је чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима које у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу одредбе члана 460. ЗКП и члана 482. став 2. тачка 2) ЗКП, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Дашића, оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић